РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

28 февруари 2008 година*

По дело C-263/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Corte Suprema di Cassazione (Италия) с акт от 30 март 2006 г., постъпил в Съда на 16 юни 2006 г. в рамките на производство по дело

Carboni e derivati Srl

срещу

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н E. Juhász, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz (докладчик), съдии,

* Език на производството: италиански.

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за италианското правителство, от г-н I. M. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-н G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— за Комисията на Европейските общности, от г-жа E. Righini и г-жа J. Hottiaux, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 септември 2007 г.

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1 от Решение № 67/94/ЕОВС на Комисията от 12 януари 1994 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса в Общността на хематитов чугун с произход от Бразилия, Полша, Русия и Украйна (ОВ L 12, стр. 5) във връзка с членове 29—31 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митнически кодекс на Общността“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Carboni e derivati Srl (наричано по-нататък „Carboni“) и Ministero dell'Economia e delle Finanze (Министерство на икономиката и финансите, наричано по-нататък „Ministero“), както и Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (наричано по-нататък „RAS“), относно определянето на митническата стойност на пратка внесен в Европейската общност хематитов чугун с произход от Русия за целите на прилагането на плаващо антидъмпингово мито, въведено с Решение № 67/94.

Правна уредба

Основната и специалната правна уредба на антидъмпинга

3 Членове 1, 2 и 13 от Решение № 2424/88/ЕОВС на Комисията от 29 юли 1988 година за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност за въглища и стомана (ОВ L 209, стр. 18, наричано по-нататък „основното решение“) гласят:

„*Член 1*

Приложно поле

Настоящото решение установява разпоредбите, приложими към защитата срещу дъмпинговия или субсидирания внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност за въглища и стомана.

Член 2

Дъмпинг

А. ПРИНЦИП

1. Може да се прилага антидъмпингово мито за всяка дъмпингова стока, чието допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда.

2. Една стока се счита за дъмпингова, когато нейната експортна цена за Общността е по-ниска от нормалната стойност на подобна стока.

[…]

Член 13

Общи разпоредби в областта на митата

[…]

2. Тези мерки по-специално посочват сумата и вида на наложеното мито, стоката, за която то се отнася, страната на произхода или на износа, името на доставчика, ако това е възможно, и съображенията, на които те се основават.

3. Сумата на тези временно или окончателно изчислени мита не може да надвишава дъмпинговия марж или размера на субсидията. Тя би трябвало да е по-малка, ако по-малкото мито е достатъчно, за да се премахне вредата.

[…]“. [неофициален превод]

4 На 12 януари 1994 г. Комисията на Европейските общности приема Решение № 67/94 на основание член 11 от основното решение, който предвижда по-специално възможността за налагане на временни антидъмпингови мита. Шестдесет и четвърто до шестдесет и седмо съображение от Решение № 67/94 имат следното съдържание:

„(64) Комисията изчисли ценовото равнище, на което този внос на стоки би престанал да причинява значителна вреда на общностната промишленост. […]

(65) Комисията счита, че мерките би трябвало не само да възстановят лоялната конкуренция на пазара на хематитовия чугун, но също така и да позволят на страните износителки да получат по-добра доходност при износа на съответните стоки.

(66) Комисията счита, че в конкретния случай въвеждането на минимална цена е по-подходящо от всяка друга мярка за постигането на тези цели.

(67) Комисията установи, че тъй като минималната вносна цена, счетена за необходима за премахване на вредните последици от дъмпинга за всеки отделен случай, е по-ниска от изчислената нормална стойност за съответните дружества, временното антидъмпингово мито, предвидено в член 13, параграф 3 от Решение № 2424/88/ЕОВС, не е по-високо от изчислените дъмпингови маржове.“ [неофициален превод]

5 Член 1 от Решение № 67/94 гласи:

„1. Налага се временно антидъмпингово мито върху вноса на хематитов чугун, класифициран под код NC 7201 10 19, с произход от Бразилия, Полша, Русия и Украйна.

2. Сумата на митото се равнява на разликата между цената от 149 ECU/t (цена CIF преди обмитяване) и декларираната митническа стойност във всички случаи, когато последната е по-ниска от минималната вносна цена.

3. Прилагат се действащите разпоредби относно митата.

[…]“. [неофициален превод]

6 Временното антидъмпингово мито, наложено с Решение № 67/94, е потвърдено от Решение № 1751/94/ЕОВС на Комисията от 15 юли 1994 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса в Общността на хематитов чугун с произход от Бразилия, Полша, Русия и Украйна (ОВ L 182, стр. 37). Член 1, параграф 2 от него гласи:

„Сумата на [посоченото] мито се равнява на разликата между цената от 149 ECU/t и приетата митническа стойност (франко границата на Общността) във всички случаи, в които тази стойност е по-ниска от горепосочената цена." [неофициален превод]

Митническият кодекс на Общността и разпоредбите за неговото прилагане

7 Членове 28—31 от Митническия кодекс на Общността гласят:

„*Член 28*

Разпоредбите на тази глава определят митническата стойност за прилагането на Митническата тарифа на Европейските общности, както и за прилагането на нетарифни мерки, установени от общностни разпоредби в специфични области в търговията със стоки.

Член 29

1. Митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с разпоредбите на членове 32 и 33, при условие че:

[…]

г) купувачът и продавачът не са свързани лица или когато са свързани лица — договорната стойност е приемлива за митнически цели съгласно параграф 2.

2. а) Когато за целите на параграф 1 се определя дали договорната стойност е приемлива, фактът, че купувачът и продавачът са свързани лица не е достатъчно основание да се счита, че договорната стойност е неприемлива. Когато е необходимо, в тези случаи се проучват обстоятелствата, свързани с продажбата, и при условие че връзката не е повлияла върху цената, договорната стойност се приема. Когато въз основа на предоставената от декларатора или получена чрез други източници информация митническите органи имат основание да считат, че връзката е повлияла върху цената, те съобщават своите основания на декларатора, като му предоставят възможност за отговор. При поискване от страна на декларатора тези основания се съобщават в писмена форма.

[…]

Член 30

1. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно член 29, се прилагат последователно букви а), б), в) и г) от параграф 2 [...]

2. Митническа стойност, определена в резултат на прилагане на този член, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, [...];

б) договорната стойност на сходни стоки, [...];

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава в Общността най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносни идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите;

г) изчислената стойност, [...]

Член 31

1. Когато митническата стойност на внасяните стоки не може да се определи по силата членове 29 или 30, тя се определя въз основа на наличните данни в Общността и чрез разумни способи, съответстващи на общите принципи и разпоредби на:

— Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение по митата и търговията,

— член VII от Общото споразумение по митата и търговията

и

— разпоредбите на тази глава.

2. Митническата стойност, определена чрез прилагане на параграф 1, не се основава на:

[…]

б) система, предвиждаща приемането за митнически цели на по-високата от две възможни стойности;

[…]

ж) субективно определени или фиктивни стойности.“

8 Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент за прилагане“), съдържа приложение 23, озаглавено „Тълкувателни бележки относно митническата стойност“. Точка 2 от бележките в това приложение относно член 31, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността гласи:

„Методите за остойностяване, които ще се използват съгласно член 31, параграф 1 [от този кодекс], трябва да са описаните в членове 29 и 30, параграф 2 [от него], обаче евентуалната [другаде в текста „разумната“] гъвкавост при прилагането им би трябвало да бъде в съответствие с член 31, параграф [1].“

9 Посредством този регламент Комисията установява система от разпоредби за прилагане на Митническия кодекс на Общността. По-конкретно член 147, параграф 1 от посочения регламент в редакцията му в сила през юни 1994 г., т.е. към момента на вноса на пратката хематитов чугун с произход от Русия, който е в основата на главното производство, уточнява:

„За целите на член 29 от Кодекса обстоятелството, че стоката, която е предмет на продажба, се декларира за допускане за свободно обращение, се смята за достатъчно доказателство че тя е продадена за износ в митническата територия на Общността. Това доказателство се прилага и в случая на последователни продажби преди изчисляване на МОС. В този случай, като се спазват разпоредбите на членове от 178 до 181, за основа на изчислението може да послужи цената на всяка една от тези продажби.“

10 Членове 178—181 от Регламента за прилагане се отнасят до декларация за данните и представяне на документите относно митническата стойност. Регламент (ЕО) №°3254/94 на Комисията от 19 декември 1994 година за изменение на Регламент № 2454/93 (ОВ L 346, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 6, стр. 233) допълва Регламента за прилагане с член 181а, който гласи:

„1. Не се налага митническите органи да определят митническата стойност на внесените стоки въз основа на метода за оценяване на сделката [другаде в текста „договорната стойност“], когато съобразно определената в параграф 2 процедура не са получили задоволителна информация или се съмняват основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на член 29 от Кодекса [Митническия кодекс на Общността].

2. Когато митническите органи имат съмненията, описани в параграф 1, те могат да изискат допълнителна информация съобразно член 178 параграф 4. Когато съмненията продължават, митническите органи са длъжни, преди да вземат окончателно решение, да известят заинтересованото лице, в писмен вид, ако то желае, относно основанията за съмненията си, както и да му предоставят възможност за отговор. Окончателното решение и основанията за вземането му се съобщават в писмен вид на въпросното лице.“

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

11 През май 1994 г. Carboni купува от Commercio Materie Prime CMP SpA (наричано по-нататък „CMP“) със седалище в Генуа (Италия) пратка хематитов чугун с руски произход, която CMP е закупило от OME-DTECH Electronics LTD (наричано по-нататък „OME-DTECH“) със седалище в Limassol (Кипър). През месец юни 1994 г. митническият агент на Carboni — SPA-MAT Srl, представя пред митницата в Molfetta (Италия) за сметка на Carboni декларацията относно вноса на тази пратка, чиято стойност е декларирана въз основа на 151 ECU/t и която е освободена на митницата в това пристанище след плащане на митата на 14 юни 1994 г.

12 С констативен протокол от 16 юли 1994 г. митническите органи уведомяват Carboni посредством SPA-MAT Srl, че наложената сума е трябвало да бъде увеличена съгласно Решение № 67/94 с антидъмпингово мито равно на разликата между цената от 149 ECU/t и митническата стойност, като тези органи оспорват истинността на декларираната стойност.

13 Carboni предоставя гаранция за плащането на изискуемата сума на основание на антидъмпинговото мито от гаранта, т.е. от RAS, но подава жалба пред Tribunale di Bari (Окръжен съд Бари) срещу Ministero и RAS, като оспорва основателността на искането за антидъмпингово мито и съответно необходимостта от предоставянето на гаранция.

14 Carboni по-специално изтъква, че цената от 151 ECU/t, посочена във фактурата, издадена от CMP, е по-висока от минималната вносна цена (149 ECU/t), така че не трябва да се събира антидъмпингово мито.

15 От своя страна Ministero поддържа, че митническата декларация за внос е придружена от недействителен сертификат за произход и че цената, посочена в проформа фактурата на CMP, не заслужава голямо доверие. В това отношение то разкрива, че фактурата от предходната продажба, издадена от OME-DTECH, посочва цена за продажба на CMP от 130,983 ECU/t, разкриваща отрицателна разлика по отношение на минималната вносна цена, определена с Решение № 67/94.

16 Жалбата на Carboni е отхвърлена с решение на Tribunale di Bari от 30 септември 2000 г. по-специално със съображението, че защитата на европейския пазар чрез въвеждането на антидъмпингово мито трябва да бъде приложена при влизането в Общността, т.е. към момента на първото закупуване от общностен оператор.

17 Carboni подава въззивна жалба срещу това решение пред Corte d'appello di Bari (Апелативен съд Бари), който я отхвърля като неоснователна. Според този съд под „допускане за свободно обращение" по смисъла на член 201 от Митническия кодекс на Общността трябва да се разбира въвеждането на стоката в общностния пазар, което налага да се отчете търговската фаза на закупуване на стоката от първия общностен оператор. Всъщност в противен случай антидъмпинговата уредба би могла лесно да бъде заобиколена.

18 Carboni подава касационна жалба срещу това решение пред Corte suprema di Cassazione (Върховен касационен съд). В рамките на тази жалба Carboni по-специално изтъква, от една страна, че допускането за свободно обращение се извършва едва в момента на влизане на стоката в митническата територия на Общността, а не когато тя просто е закупена от общностен субект в държава извън Общността. Антидъмпинговото мито всъщност имало за цел не да санкционира държавата производител, за да ѝ попречи да изнася на определена цена, а да предотврати влизането на стока, продадена на загуба в общностния пазар, пораждайки отрицателни последици за конкуренцията.

19 От друга страна, Carboni се позовава на член 1, параграф 2 от Решение 1751/94, както и на член 29, параграф 1, първа алинея, уводна част от Митническия кодекс на Общността, който гласи, че „митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително цена". От това Carboni заключава, че без гаранция за правдоподобността на фактурата за покупката, издадена от CMP, заплатената сума от CMP не е относима, тъй като разликата в цената на двете продажби се обосновава от различни фактори, а именно възнаграждението за посредническа дейност, транспортните разноски и поемането на рискове.

20 Според Ministero, ratio legis антидъмпинговата уредба води до извода, че вредата, нанесена на общностния пазар, не настъпва единствено в момента на конкретното влизане в митническата територия на Общността на стоките, продадени на загуба, а също и в случая, в който общностният оператор закупува посочените стоки на цена, по-ниска от тази, която трябва да платят други общностни оператори.

21 Corte suprema di cassazione иска да установи дали митническите органи могат да вземат като основа за прилагането на антидъмпингово мито стойността, която съответства на цената, определена за въпросната стока в рамките на продажба, предхождаща продажбата, въз основа на която е подадена митническата декларация, или с други думи, дали определящият момент е този на сключването на сделката за продажба с оглед износа към общностната митническа територия, независимо от представянето пред митническите органи.

22 Всъщност Corte suprema di cassazione счита, че следва да се определи дали на свободата на оператора да избере за целите на определянето на митническата стойност цената, платена за съответните стоки при продажба, предхождаща продажбата, въз основа на която се попълва митническата декларация, съответства идентично правомощие на ръководителя на митническата администрация.

23 След като установява, че повдигнатият правен въпрос в рамките на главното производство още не е бил разрешен от Съда, Corte suprema di cassazione решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„С оглед на принципите на общностното митническо право може ли за целите на прилагането на антидъмпингово мито, каквото е наложеното с Решение № 67/94 [...], митническият орган да се позове на цената на същите стоки при продажба, предхождаща продажбата, въз основа на която е подадена митническата декларация, когато купувачът е общностен субект или във всички случаи когато продажбата е осъществена с цел внос в Общността?“

По преюдициалния въпрос

24 С отправения въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали за прилагането на антидъмпинговото мито, наложено с Решение № 67/94, съответните правила на общностното митническо законодателство позволяват на митническите органи да определят митническата стойност въз основа на цената, определена за същите стоки в рамките на продажба, предхождаща продажбата, за която е подадена митническата декларация.

25 За да се отговори на този въпрос най-напред следва да се определи дали митническите органи могат по принцип да се позовават за прилагането на антидъмпинговото мито, наложено с посоченото решение, на цената, определена за същите стоки в рамките на предходна продажба, дори ако декларираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена

от вносителя. Ако се отговори отрицателно, би следвало на следващо място да се провери дали митническите органи разполагат поне с тази възможност съобразно всеки конкретен случай, когато оспорват истинността на цената, посочена в митническата декларация.

По възможността митническите органи да се позовават на предходна продажба за прилагането на антидъмпинговото мито, наложено с Решение № 67/94, когато декларираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена от вносителя

26 За да се отговори на въпроса дали митническите органи могат за прилагането на антидъмпинговото мито, наложено с Решение № 67/94, да се позовават на цената, която е била определена за съответните стоки в рамките на предходна продажба, дори ако декларираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена от вносителя, следва да се тълкува понятието „декларирана митническа стойност“ по смисъла на член 1, параграф 2 от Решение № 67/94.

27 На първо място е необходимо да се посочи, че изразът „митническа стойност“ съответства на митническата стойност на внесените стоки, така както тя е определена в митническата правна уредба (вж. по аналогия Решение от 29 май 1997 г. по дело ICT, C-93/96, Recueil, стр. I-2881, точка 14). Предвид момента на настъпване на фактите по главното производство следва да се посочи член 29, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността, който определя този израз като съответстващ на „договорната […] стойност, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността“, при необходимост след коригиране, извършено в съответствие с другите релевантни разпоредби на Митническия кодекс на Общността.

28 Посоченият член 29, параграф 1 уточнява, че митническата стойност се отнася само за стоките „при продажбата им за износ с местоназначение в

митническата територия на Общността“. От това следва, че трябва да бъде доказано към момента на продажбата, че стоките с произход от трета държава ще бъдат превозени към митническата територия на Общността (вж. по аналогия относно член 3, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1224/80 на Съвета от 28 май 1980 година относно митническата стойност на стоките (ОВ L 134, стр. 1) — разпоредба по същество идентична на член 29, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността, Решение от 6 юни 1990 г. по дело Unifert, C-11/89, Recueil, стр. I-2275, точка 11).

29 Съгласно член 147, параграф 1, първо изречение от Регламента за прилагане обстоятелството, че стоката, която е предмет на продажба, се декларира за допускане за свободно обращение, се смята за достатъчно доказателство, че горепосоченото условие е изпълнено. Второ изречение от параграф 1 от посочения член 147 във версията му, приложима към момента на настъпване на фактите по главното производство, уточнява, че това доказателство се прилага и в случая на последователни продажби преди изчисляването.

30 Така в случая на последователни продажби цените, съответстващи на продажбите, осъществени след износа, но преди допускането за свободно обращение в Общността, могат да бъдат отчетени за целите на определянето на „договорната стойност“ по смисъла на член 29, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността (вж. по аналогия Решение по дело Unifert, посочено по-горе, точка 13).

31 От това следва, че в случая на последователни продажби на стоки с оглед на внасянето им в митническата територия на Общността вносителят е свободен да избира сред цените, договорени за всяка от тези продажби, тази, която ще приеме като основа за определяне на митническата стойност на съответните стоки, при условие че е в състояние да представи по отношение на цената, която е избрал, всички необходими данни и документи на митническите органи (вж. по аналогия Решение по дело Unifert, посочено по-горе, точки 16 и 21).

32 По-нататък въз основа на тези разяснения относно значението на посочения израз „митническа стойност“, препращащ към митническата правна уредба и по такъв начин предоставящ на вносителя възможността за избор, следва да се определи значението на добавянето към това понятие на думата „декларирана“, за да се отговори на въпроса на Corte suprema di cassazione дали митническата администрация също разполага с право на избор, което му дава възможност да вземе цената от предходната продажба като основа за прилагането на антидъмпингово мито.

33 С добавянето на думата „декларирана“, в член 1, параграф 2 от Решение № 67/94 се подчертава, че основата за прилагане на антидъмпингово мито е не митническата стойност като такава, а декларираната от вносителя митническа стойност. Поради това от посочената разпоредба следва, че цените при продажбите, предхождащи продажбата, чиято цена е била предпочетена от вносителя за отразяване в митническата декларация, не могат да бъдат взети предвид за прилагането на антидъмпингово мито. В този смисъл става ясно, че самата редакция на член 1, параграф 2 от Решение № 67/94 не допуска съществуването на възможност за митническите органи да изберат цената на първата продажба като основа на митническата стойност за определяне на антидъмпингово мито.

34 Въпреки това италианското правителство поддържа, че по главното производство митническите органи могат да определят митото въз основа на продажбата на хематитов чугун от OME-DTEC на CMP, като последното предприятие е общностен оператор. Комисията от своя страна, като признава същевременно, че редакцията на Решение № 67/94 не оставя никаква възможност за изчисляване на плаващо мито по начин, различен от този, основаващ се върху цената на последната сделка, посочена в митническата декларация, отбелязва, че целта на антидъмпинговата мярка, основана на определяне на минимална вносна цена,, може лесно да бъде заобиколена и че съществува „определено напрежение“ в използването на цената, определена в рамките на последната продажба, от една страна, за целите на митническото право, а от друга страна, за целите на плаващите антидъмпингови мита, основаващи се на минимална вносна цена.

35 В това отношение следва да се напомни, че редакцията на член 1, параграф 2 от Решение № 67/94 изрично и недвусмислено предвижда, че отправната точка за определяне на антидъмпингово мито е декларираната митническа стойност. Така на първо място следва да се установи дали доводите, представени от италианското правителство и от Комисията, са обосновани и ако е необходимо, дали могат да поставят отново под въпрос резултата, наложен от редакцията на член 1, параграф 2 от Решение № 67/94.

36 Що се отнася, на първо място, до довода на италианското правителство относно редакцията на член 1, параграф 2 от Решение № 1751/94 за налагане на окончателно антидъмпингово мито, следва да се приеме, че изразът „приетата митническа стойност“, съдържащ се в тази разпоредба, цели да отрази единствено факта, че не се налага да бъде използвана цената, посочена от декларатора като такава за определянето на антидъмпингово мито.

37 Всъщност член 29, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността предвижда, че митническата стойност, т.е. договорната стойност, при необходимост се подлага на коригиране в съответствие с членове 32 и 33 от същия кодекс. По-нататък, както следва например от член 29, параграф 1, буква г) и параграф 2 от посочения кодекс, митническите органи имат право да проучват посочената от декларатора цена и ако е необходимо, да я отхвърлят. Следователно изразът в член 1, параграф 2 от Решение № 1751/94 не съдържа нищо, което да поставя под въпрос резултата, наложен от редакцията на член 1, параграф 2 от Решение № 67/94.

38 На второ място италианското правителство поддържа, че следва да се отчитат целите на антидъмпинговите правила и заради това е необходимо да се разгледат всички етапи в случай на последователни продажби, като се избегне

прекалено формалния подход. В случая на последователни продажби, от които произтича допускането за свободно обращение на една стока, отделните продажби, извършени с оглед вноса на митническата територия на Общността, трябвало да се разгледат като предварителни стадии по отношение на този внос, така че моментът, който да се отчете, за да се определи митническата стойност за прилагането на антидъмпингово мито, непременно щял да съответства на момента на първото закупуване на стоката от общностен оператор, тъй като представлява моментът, в който тази стока влиза в „общностния периметър".

39 Както основателно отбелязва генералният адвокат в точки 56—58 от своето заключение, от член 1 и от член 2, параграф 1 от основното решение следва, че антидъмпинговите правила целят да осигурят защита срещу дъмпингов или субсидиран внос на стоки и че антидъмпингово мито може да се прилага срещу всички продукти, обект на дъмпинг, когато тяхното допускане за свободно обращение в Общността причинява вреда.

40 Следователно с оглед на тези разпоредби прилагането на антидъмпингова мярка предполага въвеждане на стоки в общностния пазар, причиняващо вреда на общностната промишленост. Антидъмпинговото законодателство не засяга продажбата на стоки като такава, както при първата продажба на хематитов чугун от OME-DTECH на CMP в главното производство, докато тези стоки не са действително изнесени с местоназначение в митническата територия на Общността и не са допуснати за свободно обращение в Общността. Всъщност антидъмпинговите мита целят да неутрализират дъмпинговия марж, произтичащ от разликата между цената при износ с местоназначение в Общността и нормалната стойност на продукта, и по този начин да премахнат вредните последици от вноса на съответните стоки в Общността. Както следва от шестдесет и четвърто и шестдесет и седмо съображение от Решение № 67/94, в случая на хематитовия чугун минималната цена от 149 ECU/t представлява нивото на цената, на което този внос на стоки престава да причинява значителна вреда на общностната промишленост.

41 В този смисъл целта на антидъмпинговите правила по принцип не предполага да се удържа антидъмпингово мито, изчислено въз основа на цената, определена в рамките на предходна продажба на съответните стоки, ако действително платената или подлежаща на плащане от декларатора цена е равна на предвидената от антидъмпинговата мярка минимална цена или е по-висока от нея.

42 Въпреки това италианското правителство поддържа по-специално, че от целта на Решение № 67/94 следва, че в случай на последователни продажби с оглед вноса на стоки на територията на Общността, от който произтича допускането за свободно обращение, първото закупуване на стоката от общностен оператор е определящо за прилагането на антидъмпинговото мито. Всъщност вредата, причинена на общностния пазар, произтичала не само от конкретното влизане на митническата територия на Общността на стоки на безценица, но също от факта, че общностният икономически оператор е облагодетелстван спрямо другите общностни оператори, придобивайки посочените стоки на цена, която е по-ниска от платената от последните.

43 Тези доводи предполагат, че целта, която преследва Решение № 67/94, би могла да бъде заобиколена в случая на последователни продажби, дори когато, както е в случая на делото по главното производство, цената на последната продажба, при която се осъществява допускането за свободно обращение, е по-висока от минималната вносна цена.

44 В това отношение следва да се отбележи, че единствено фактът, че общностен икономически оператор може да бъде облагодетелстван спрямо други общностни оператори, придобивайки стоките на по-ниска цена от платената от последните, не накърнява целта на Решение № 67/94. Всъщност тя не се състои в това да ограничи евентуалните ползи на вносителите, а както следва от шестдесет и четвърто съображение от посоченото решение — да предотврати общностната промишленост, и по-специално производителите, да претърпят значителна вреда.

45 На трето и последно място, италианското правителство, подкрепено от Комисията, изтъква, че плаващото антидъмпингово мито, наложено с Решение № 67/94, може лесно да бъде заобиколено по-конкретно посредством трансверсална компенсация на цената, приложена спрямо други продукти, или чрез деклариране на изкуствено завишени цени.

46 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 13, параграф 2 от основното решение актовете за налагане на антидъмпингово мито посочват сумата и вида на наложеното мито, както и някои други данни. От тази разпоредба следва, че в рамките на свободата си на преценка институциите са свободни да избират сред различните видове мита (вж. Решение от 11 юли 1990 г. по дело Neotype Techmashexport/Комисия и Съвет, C-305/86 и C-160/87, Recueil, стр. I-2945, точка 58). Така в случая с хематитовия чугун с произход от държавите, посочени в Решение № 67/94, Комисията разполага с възможността да въведе специално мито, евентуално свързано с плаващо мито, което по-трудно може да се заобиколи (вж. относно Регламент (ЕИО) № 3068/92 на Съвета от 23 октомври 1992 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на калиев хлорид с произход от Беларус, Русия и Украйна (ОВ L 308, стр. 41), изменен с Регламент (ЕО) № 643/94 на Съвета от 21 март 1994 година (ОВ L 80, стр. 1), Решение на Първоинстанционния съд от 29 септември 2000 г. по дело International Potash Company/Съвет, T-87/98, Recueil, стр. II-3179, точки 43—48). Впрочем, както посочва шестдесет и шесто съображение от Решение № 67/94, упражнявайки свободата си на преценка Комисията решава, че в случая, предвиден в това решение, „въвеждането на минимална цена е по-подходящо от всяка друга мярка за постигането на“ целите, преследвани от споменатото решение.

47 Предвид това, че едно плаващо мито може лесно да бъде заобиколено и че една такава практика може да бъде предотвратена чрез въвеждането на специално мито или чрез комбинация от плаващо мито и специално мито, обстоятелството, че Комисията решава въпреки всичко да прибегне посредством

Решение № 67/94 до плаващо мито, не би могло само по себе си да оправдае преустановяването, по общ начин и в ущърб на вносителите, антидъмпинговото мито да се определя въз основа на декларираната митническа стойност, както предвижда решението.

48 С оглед на изложеното дотук доводите, изтъкнати от италианското правителство и от Комисията, не позволяват да се постави отново под въпрос резултатът, наложен изрично и недвусмислено от редакцията на член 1, параграф 2 от Решение № 67/94 (вж. по аналогия Решение от 8 декември 2005 г. по дело ЕЦБ/Германия, C-220/03, Recueil, стр. I-10595, точка 31).

49 При тези условия следва да се приеме, че в съответствие с член 1, параграф 2 от Решение № 67/94 митническите органи не могат да определят митническата стойност за прилагането на наложеното с това решение антидъмпингово мито въз основа на цената, определена за съответните стоки в рамките на продажба, предхождаща продажбата, за която е подадена митническата декларация, когато декларираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена от вносителя.

По възможността митническите органи да се позовават на предходна продажба за прилагането на антидъмпинговото мито, наложено с Решение № 67/94, когато оспорват истинността на цената, посочена в митническата декларация

50 За да се определи дали за прилагането на антидъмпингово мито по силата на Решение № 67/94 митническите органи могат да се позовават на цената, определена в рамките на продажба, предхождаща продажбата, за която е подадена митническата декларация, когато те оспорват истинността на цената, посочена в тази декларация, следва да се разгледат относимите разпоредби на Регламента за прилагане и на членове 29—31 от Митническия кодекс на Общността, като се отчитат спецификите на плаващото антидъмпингово мито.

51 В това отношение следва да се напомни, че според член 1, параграф 3 от Решение № 67/94 се прилагат действащите разпоредби относно митата.

52 В този контекст е необходимо да се подчертае, че член 181а от Регламента за прилагане, въведен с Регламент № 3254/94, предвижда, че когато имат основание да се съмняват, че декларираната стойност представлява цялата платена или платима сума, митническите органи не трябва непременно да определят митническата стойност въз основа на метода за договорната стойност и могат да отхвърлят декларираната цена, ако съмненията продължават, след като евентуално са поискали предоставянето на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения.

53 Въпреки че тази разпоредба от Регламента за прилагане още не е била в сила, когато въпросните стоки по главното производство са били декларирани, според предоставената от Комисията информация тя кодифицира установената както на международно, така и на общностно ниво митническа практика, както е прилагана към момента на настъпване на фактите по главното производство. Освен това член 29, параграф 2, буква а) от Митническия кодекс на Общността предвижда същите процедурни изисквания, когато митническите органи имат основание да считат, че връзката между купувача и продавача е повлияла върху цената. Ето защо следва да се заключи, че тези процедурни изисквания са вътрешноприсъщи на системата за остойностяване.

54 Като се позовава на член 181а от Регламента за прилагане, както и на горепосочената митническа практика, Комисията счита, че италианските митнически органи имат право да вземат за основа цената, която е била определена в рамките на продажба, предхождаща продажбата, въз основа на която е декларирана митническата стойност.

55 Следва да се отбележи, че член 181а от Регламента за прилагане се ограничава да посочи, че митническите органи „не се налага [...] да определят митническата стойност [...] въз основа на метода за договорната стойност“, но не уточнява с коя друга стойност трябва да се замени договорната стойност в този случай.

56 Съгласно членове 30 и 31 от Митническия кодекс на Общността, които се прилагат към антидъмпинговото мито, наложено с Решение № 67/94 по силата на член 1, параграф 3 от него, когато митническата стойност на внесените стоки не може да се определи чрез прилагане на член 29 от този кодекс, тя трябва да се определи чрез прилагане, на първо място, на посочения член 30 и на второ място, на посочения член 31.

57 Така се поставя въпросът дали в случай на невъзможност да се определи по време на проверката, посочена в точка 52 от настоящото решение, действителната договорна стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена в рамките на сделката, за която е подадена митническата декларация, митническите органи могат съгласно членове 30 и 31 от Митническия кодекс на Общността да се позоват на цената на предходна продажба.

58 Що се отнася, от една страна, до член 30 от Митническия кодекс на Общността, следва да се напомни, че този член предвижда по същество да се установи митническата стойност според обикновената цена на съответната стока. Спецификата в случаите на дъмпинг обаче се състои във въвеждането на стоката в общностния пазар на по-ниска от прилаганата на този пазар цена. Наред с това особеността на плаващото антидъмпингово мито се състои във факта, че то се изчислява в зависимост от разликата между минималната вносна цена, и договорената цена конкретно за въпросната стока. Следователно митническата стойност, определена съгласно посочения член 30, спрямо обикновено плащаните или подлежащи на плащане цени не би могла да се използва за прилагането на плаващо антидъмпингово мито.

59 От друга страна, член 31, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността предвижда, че при условията, уточнени от него, митническата стойност се определя въз основа на наличните данни в Общността и чрез разумни способи, съответстващи на общите принципи и разпоредби на международни договори, както и на разпоредби, които той изброява.

60 В това отношение е необходимо да се напомни, че от съдебната практика следва, че общностната уредба относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и обективна система, която изключва използването на субективно определени или фиктивни митнически стойности (Решение по дело Unifert, посочено по-горе, точка 35, Решение от 19 октомври 2000 г. по дело Sommer, C-15/99, Recueil, стр. I-8989, точка 25 и Решение от 16 ноември 2006 г. по дело Compaq Computer International Corporation, C-306/04, Recueil, стр. I-10991, точка 30), и че тази цел съответства на изискванията на търговската практика (Решение от 25 юли 1991 г. по дело Nepp, C-299/90, Recueil, стр. I-4301, точка 13). Съгласно точка 2 от тълкувателните бележки в областта на митническата стойност от приложение 23 към Регламента за прилагане относно член 31, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността методите за остойностяване, които следва да се използват съгласно член 31, параграф 1, би трябвало да са описаните в членове 29—30, параграф 2 от този кодекс, но „разумна гъвкавост" при прилагането на тези методи би съответствала на целите и разпоредбите на член 31, параграф 1 от посочения кодекс.

61 Предвид необходимостта да се установи митническата стойност за целите на прилагането на плаващо антидъмпингово мито и на „разумната гъвкавост", спомената в точка 2 от посочените тълкувателни бележки, следва да се приеме, че цената, определена в рамките на продажба, предхождаща продажбата, за която е подадена митническата декларация, може да се разглежда като данни на разположение в Общността, които според член 31, параграф 1 от Митническия кодекс на Общността могат да бъдат взети като основа за определяне на митническата стойност. Всъщност предвид особеността на плаващото антидъмпингово мито, припомнена в точка 58 от настоящото решение, позоваването на тази цена представлява средство за определяне на посочената стойност,

което е едновременно „разумно“ по смисъла на посочения член 31, параграф 1 и съвместимо с общите принципи и разпоредби на международните договори, както и с разпоредбите, на които се позовава същият този член 31, параграф 1.

62 Въпреки това при прилагането на член 31, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс на Общността митническата стойност, определена съгласно параграф 1 от този член, не може да се основава на система, която предвижда приемането за митнически цели на по-високата от две възможни стойности. Съобразена с контекста, който се отнася към плаващо антидъмпингово мито, тази разпоредба изключва система, предвиждаща приемането на най-ниската стойност. Освен това член 31, параграф 2, буква ж) от посочения кодекс изключва възможността посочената митническа стойност да се основава на субективно определени или фиктивни стойности.

63 Следователно е необходимо да се уточни, че релевантната за определяне на плаващо антидъмпингово мито митническа стойност съответства на цената, която е договорена в рамките на предходната продажба, най-близка до продажбата, за която е подадена митническата декларация и в чиято истинност митническите органи нямат никаква обективна причина да се съмняват.

64 С оглед изложеното до тук на поставения въпрос следва да се отговори, че съгласно член 1, параграф 2 от Решение № 67/94, митническите органи не могат да определят митническата стойност за прилагането на антидъмпингово мито, наложено с посоченото решение въз основа на цената, определена за съответните стоки в рамките на продажба, предхождаща продажбата, за която е подадена митническата декларация, когато декларираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена от вносителя. Когато митническите органи имат основание да се съмняват в истинността на декларираната стойност, ако техните съмнения се потвърдят след като са поискали допълнителна информация и след като са предоставили на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения, без да е било възможно да се установи действително платената или подлежаща на плащане цена, те могат съгласно член 31 от Митническия кодекс на Общността да изчислят

митническата стойност за прилагането на антидъмпингово мито, наложено с Решение № 67/94, спрямо цената, която е договорена за съответните стоки в рамките на предходната продажба, най-близка до продажбата, за която е подадена митническата декларация и в чиято истинност те нямат никаква обективна причина да се съмняват.

По съдебните разноски

65 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Съгласно член 1, параграф 2 от Решение № 67/94/ЕОВС на Комисията от 12 януари 1994 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса в Общността на хематитов чугун с произход от Бразилия, Полша, Русия и Украйна митническите органи не могат да определят митническата стойност за прилагането на наложеното с посоченото решение антидъмпингово мито въз основа на цената, определена за съответните стоки в рамките на продажба, предхождаща продажбата, за която е подадена митническата декларация, когато декларираната цена съответства на действително платената или подлежаща на плащане цена от вносителя.

Когато митническите органи имат основание да се съмняват в истинността на декларираната стойност, ако техните съмнения се потвърдят, след като са поискали допълнителна информация и след като са предоставили на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения, без да е било възможно да се установи действително платената или подлежаща на плащане цена, те могат съгласно член 31 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да изчислят митническата стойност за прилагането на антидъмпинговото мито, наложено с Решение № 67/94, спрямо цената, която е договорена за въпросните стоки в рамките на предходната продажба, най-близка до продажбата, за която е подадена митническата декларация и в чиято истинност те нямат никаква обективна причина да се съмняват.

Подписи